

[Stærmose.]

der er fastsat en Frist paa 3 Maaneder for en saadan foreløbig Noterings Indførelse. Muligvis kunde man ogsaa i § 4 indføje en Bestemmelse om en Frist for Udslettelse af denne Notering efter Modtagelse af et eventuelt Afslag fra Nævnet, men efter § 4's nuværende Formulering vil vi mene, at en saadan Udslettelse maa antages at skulle ske omgaaende.

I § 5, Stk. 3, er det bestemt, at Overdrageren kan kræve Erstatning for det Tab, han lider ved, at Retshandelen eventuelt ikke opfyldes efter sit Indhold. Det kunde maaske siges, at det er overflødigt at indføre en saadan Bestemmelse, idet man kan henvise til, at den almindelige Lovgivning giver tilstrækkelig Beskyttelse for saadant Erstatningskrav, men vi mener det gavnligt at fastslaa i Loven, at Tilbageføring til selve Overdrageren ikke medfører, at selve Retshandelen betragtes som en Nullitet.

§ 6 tager Hensyn til Udlændinge, der erhverver Ejendom ved Arv. Her er givet nogle Lempelser, saaledes at Arvingen ikke skal finde sig i en urimelig Tvangssituation. Principperne i § 6 er ganske de samme som i det justitsministerielle 1935-Udkast.

§ 7 indeholder Bestemmelse om, at den, der har opnaaet Panteret, kun kan overtage Pantet for et Tidsrum af 2 Aar. Denne ret lange Frist maa efter vor Mening med, for at tilladt Panteret ikke skal blive ganske illusorisk.

§ 8 udelukker de Erhververe, som skal have Nævnets Tilladelse, fra at erhverve Ejendomme paa Auktion. Her er ogsaa et Tilfælde, hvor vort Forslag er strengere, noget haardere i Kanten end det justitsministerielle Udkast af 1935, men vi har set saadan paa det, at det vil medføre en ret kompliceret Fremgangsmaade, hvis det i Tilfælde af Afslag fra Nævnet skulde være nødvendigt at afholde ny Auktion, og vi maa ogsaa anse det for at være uønskeligt, navnlig i vanskelige Tider med et unormalt højt Antal Auktioner, at have en Række løbende Sager om Udlændinges Auktionskøb.

§ 9 giver Nævnet Bemyndigelse til at kræve Ansøgning om bestaaende Ejendomsforholds Godkendelse. I nær Tilslutning hertil indeholder § 10 nogle Bestemmelser om Ændringer i Ejeres statsborgerlige For-

hold og i Selskabers og juridiske Personers Kapitalforhold, som bringer disse ind under Lovens Bestemmelser. Man kunde her rejse Diskussion om Berettigelsen i at give Bestemmelserne tilbagevirkende Kraft, men der kan vise sig Tilfælde, hvor det er ønskeligt, at Nævnet har en saadan Bemyndigelse. Vi betragter det dog som ganske givet, at disse Sager vil blive meget faa og meget specielle, og at de vil blive stærkt præget af, at der foreligger afgørende Nødvendighed for Indgreb.

§ 11 bestemmer, at offentlige Myndigheder, der kommer til Kundskab om ikke tinglyste Rettigheder, der erhverves eller besiddes i Strid med denne Lov, omgaaende skal underrette Nævnet herom. Det er en Sikkerhedsforanstaltning, der er truffet for yderligere at gøre det muligt at faa Loven respekteret.

§ 12 indeholder nogle Straffebestemmelser, og her maa jeg om Strafferammen sige, at den er den samme, som er ansat i Krigstidens erhvervsøkonomiske Lovgivning.

§ 13, Stk. 1, fastslaaer, at Loven ikke gør Indskrænkninger i de ved bestaaende Traktater hjemlede Rettigheder. Jeg anerkender, at der her foreligger et Problem, som maa meget nøje undersøges, og jeg vil gerne her meget tydeligt sige, at vor Gruppe ikke har haft Adgang til saa fyldige Oplysninger, at vi har været i Stand til at give en meget indgaaende Redegørelse for, hvilke Følger § 13 faar. Jeg vil altsaa gerne indrømme over for den højtærede Justitsminister, at de traktatmæssige Forpligtelser maa spille en ret stor Rolle ved dette Lovforslags Behandling. Men saa er der ganske givet ogsaa noget andet, der skal siges, og det er dette, at naar man saa stærkt ved mange Lejligheder har fremhævet de traktatmæssige Forpligtelser og har nævnt Handels-traktaten med Schweiz fra 1875, som den højtærede Justitsminister ogsaa omtalte i Dag, saa bliver det alligevel et Spørgsmaal, om man ikke maa lægge meget stærk Vægt paa, at vor nuværende Grundlovs Fædre har overvejet disse Forhold, da de indførte Løftet i § 50, Stk. 2. Det er givet, at vor nuværende Grundlovs Skrivere og Skabere ogsaa har tænkt over Handelstraktaten med Schweiz. Den Oplysning, som den højtærede Justitsminister var saa venlig at give om, at man alle-